

Danmarks Naturfredningsforening Vallensbæk-Ishøj

Skriftlig beretning 2024-25

I marts 2025 igangsatte ministeren for byer og landdistrikter Morten Dahlin (V) en revision af Fingerplanen. Kommuner og forskellige interesseorganisationer fik knap tre måneder til at fremsætte deres ønsker.

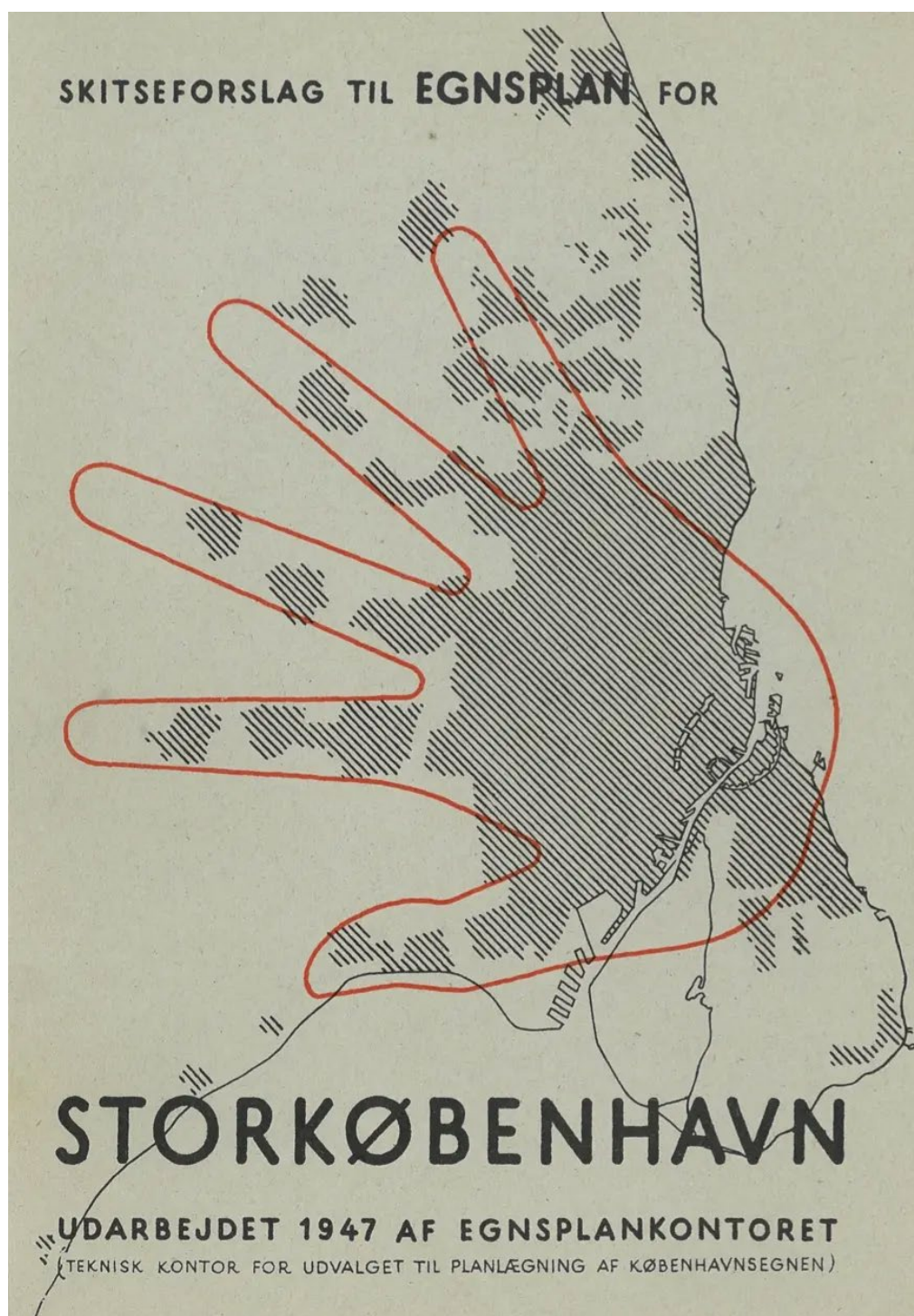
Trods den korte frist væltede ønskerne ind fra kommunerne. I den meget korte udgave lyder ønskerne på tilladelse til at udlægge nye arealer til beboelse, erhverv og idrætsanlæg.

Det gælder også Vallensbæk og Ishøj kommuner, der begge har indsendt en lang ønskeseddel til ministerens planlagte revision af Fingerplanen.

Fingerplanen har siden 1947 dannet den overordnede ramme for fysisk planlægning i hovedstadsområdet. Sigtet med Fingerplanen er at koncentrere boliger, handel, virksomheder og offentlige institutioner omkring en veludbygget infrastruktur i fingrene og samtidig forbeholde områderne mellem fingrene til grønne kiler, mindre bysamfund og landbrug.

Fingerplanen har de seneste år været under pres. Københavns Kommune har med støtte fra Folketinget nærmest saboteret Fingerplanens intentioner ved at planlægge nye bolig- og erhvervsområder ude i vandet i Nordhavn og med Lynetteholm, og mange af omegnskommunerne har skreget højere og højere om hvad man kalder begrænsninger for udviklingen. Sagen er, at stort set alle omegnskommuner har et ønske om at vokse med flere indbyggere for at få et bedre skattegrundlag. Kommunerne kæmper så at sige indbyrdes om at tiltrække nye borgere.

Minister Morten Dahlin har flere gange efter sin ministerudnævnelse udtalt, at Fingerplanens regler er for rigide og virker begrænsende. I pressemeddelelsen i forbindelse med revisionsopstarten er han citeret for følgende: "Der er behov for en åben diskussion af både de overordnede balancer og de detaljerede bestemmelser i Fingerplanen, så strikse regler ikke unødigt forhindrer de mange gode og spændende lokale projekter".

Figur 1 Tommelfingeren er vokset en del siden 1947, men principperne i Fingerplanen gælder stadig og bør opretholdes, mener DN

Ministerens initiativ må have været bedre end juleaften for mange kommuner. I Ishøj myldrede forslagene frem til nye bolig- og erhvervsområder i de grønne kiler. Forslagene var så voldsomme, at de gav anledning til kraftige protester fra

ikke mindst borgere i Torslunde og Ishøj Landsby. Borgerne deler absolut ikke kommunens og politikernes ønske om en udvikling med et stort antal nye bebyggelser i og omkring landsbyerne. Politikerne trak derfor heldigvis kraftigt i land, inden ønskesedlen blev sendt ind til ministeren.

Ønskesedlen er imidlertid fortsat problematisk, mener vi i DN. Der er heldigvis luget ud i ønskerne til boligudvikling. Derimod ønsker et flertal i Ishøj Byråd, at to store områder beliggende i grøn kile skal inddrages til erhvervsudvikling. Der er tale om et område syd for det nuværende erhvervsområde ved Baldershøj mod Pile Mølle samt et område nord for Ishøj Stationsvej vest for Ringsted-jernbanen. Ikke mindst forslaget om et erhvervsområde langs Ringsted-jernbanen må undre. På selvsamme byrådsmøde, hvor politikerne besluttede ønskerne til fingerplanrevisionen, vedtog man også at sende et forslag til kommuneplan for årene frem til 2037 i høring. I kommuneplanen omtales en ambition om at skabe en bred grøn forbindelse mellem kommunegrænsen til Høje-Taastrup i nord langs jernbanen til Lille Vejleå i syd. Det undrer DN, at Ishøj Byråd på den ene side i sin langtidsplanlægning ser naturpotentiale og decideret kalder det et mål at skabe en grøn forbindelse, og på den anden side, når der pludselig gives en mulighed for at indsende en ønskeseddel til udvikling i de grønne kiler, ser helt bort fra den ideelle langsigtede planlægning. Vi håber, uanset tilbagemeldingen fra ministeren, at et flertal i byrådet fortsat vil have det lange lys på og vil udvikle naturen og de grønne forbindelser til glæde for borgerne og gavn for biodiversiteten.

DN har i sin henvendelse til Plan- og Landdistriktsstyrelsen vedrørende Fingerplanrevisionen opfordret ministeriet til at udarbejde en analyse af restrummeligheden i fingrene og håndfladen, herunder en vurdering af den eksisterende kapacitet til boliger, erhverv og idræt. Dette kan give et overblik over mulighederne for byudvikling mv. inden for håndfladen og de eksisterende fingre, før man inddrager nye arealer. Det er umiddelbart DN's vurdering, at der er et potentiale for at udvikle de eksisterende fingre og håndfladen, frem for at inddrage nye arealer, f.eks. i de grønne kiler, til ny byudvikling.

DN mener, at Fingerplanen i årtier har været et godt styringsredskab, både i forhold til at sikre let tilgængelige grønne arealer for regionens borgere og for at sikre en hensigtsmæssig placering af boliger og erhverv i tilknytning til offentlig transport. Derfor er det afgørende, at Fingerplanens overordnede principper fastholdes og respekteres i den igangværende revision. Det indebærer, at de

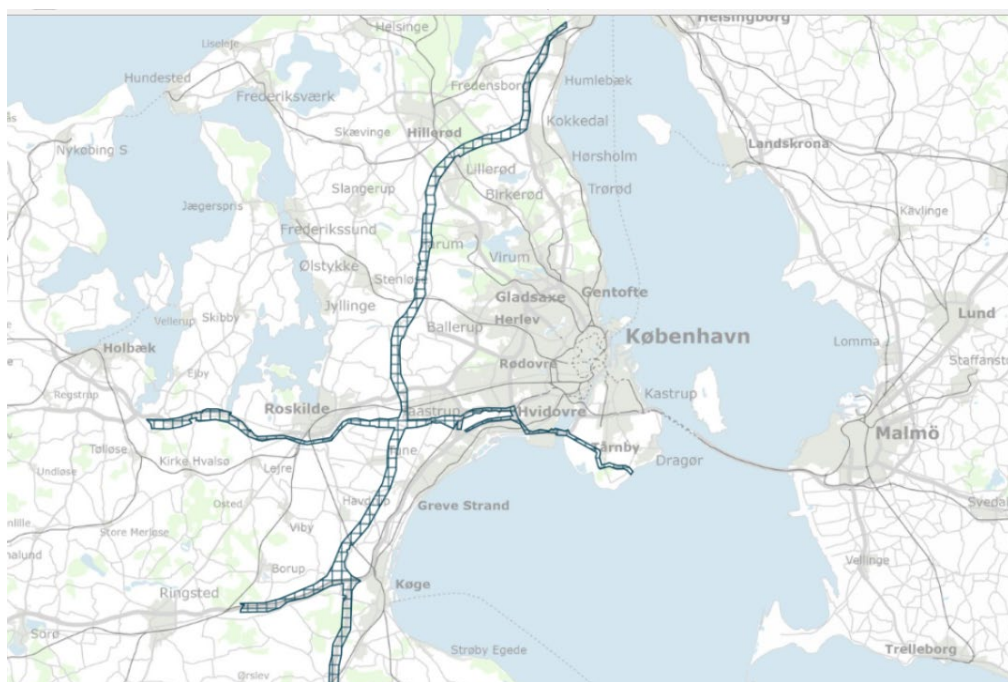
indre og ydre grønne kiler skal friholdes for byggeri, så kilerne fortsat kan være tilgængelige og til glæde for den almene befolkning.

Ring 5 som naturkorridor

I vores henvendelse til ministeren har vi foreslået, at den nuværende såkaldte Ring 5-korridor gøres til en naturkorridor.

Siden 1973 har cirka 13.000 hektar været reserveret til mere biltrafik og infrastruktur i Ring 5-korridoren fra Helsingør i nord til Køge i syd. Planerne om at anlægge motorvej og måske jernbane i transportkorridoren har medført reservationer i 12 kommuner, blandt andre Ishøj Kommune. I de godt 50 år har arealerne i transportkorridoren ikke indgået i kommunernes planlægning, og der er strenge restriktioner for, hvad man kan anvende arealerne til.

Tiden er for længst løbet fra endnu et stort motorvejsprojekt gennem den sjællandske natur. Vi skal i stedet gribe chancen og gøre områderne til sammenhængende natur.

Figur 2 Den nord sydgående korridor, Ring 5-korridoren, foreslås gjort til en naturkorridor

Visionen er søsat af DN's afdelinger på Sjælland. Vi ser en unik mulighed for at forbinde natur ikke bare fra Helsingør i nord til Kongsted i syd i Ring 5-korridoren, men også områder langs eksisterende infrastruktur i de øst-vestgående korridorer fra Dragør til Kirke Sonnerup. Det vil skabe livsvigtige spredningskorridorer, som i dag mangler. Visse områder i korridoren byder på store naturrigdomme. Andre er mere fattige på natur, men der er potentiale for at skabe store sammenhængende naturområder og dermed sammenhængende områder for de flere og flere, der søger ud i naturen på cykel eller gåben.

Naturkorridoren skærer igennem områder, som Aarhus Universitet i en stor kortlægning i 2022 beskriver, har potentiale til at blive beskyttede eller sågar strengt beskyttede områder i Danmark

Vi ved, at der er store samfundsinteresser i spil. Mange kommuner ønsker "udvikling", og det er lig med byggeri for at tiltrække borgere og virksomheder. I DN siger vi, at vi har en unik mulighed for at tage væsentlige skridt til at skabe mere, bedre og sammenhængende natur. Vi skal derfor ikke ophæve reservationerne. Vi skal give dem et andet indhold.

Grøn Trepert

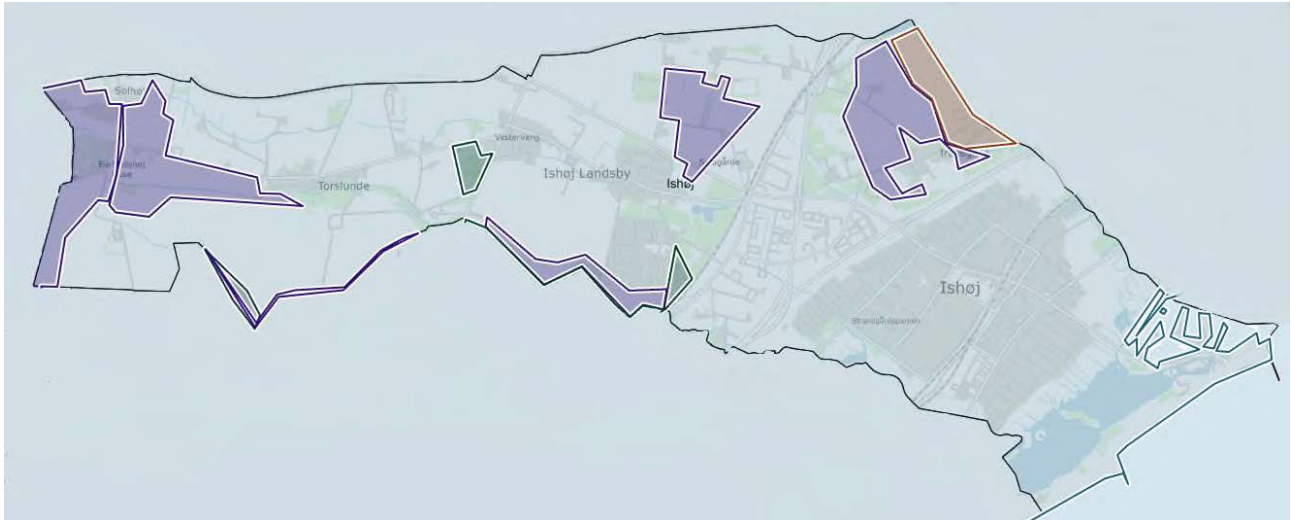
Planerne om at gøre transportkorridoren til en naturkorridor er også løftet ind i arbejdet med Grøn Trepert. Her handler det om at tage landbrugsjord ud af drift og i stedet skabe natur i form af våde enge eller skovrejsning. Store dele af transportkorridoren ligger oven på vigtige grundvandsressourcer. Det gælder blandt andet i vores område. Det er derfor oplagt at kombinere drikkevandsbeskyttelsen med skabelse af ny natur.

Vallensbæk og Ishøj kommuner er en del af Grøn Trepert for Køge Bugt vandoplandet. DN har i denne trepart været repræsenteret af et medlem fra Køge og et fra Stevns. De har i den korte, intense proces været gode til at konsultere os i områdets andre afdelinger.

Treparten har midt i september meldt sit forslag ind til arealomlægning for hele vandoplandet. I alt omfatter omlægningsplanen for Grøn Trepert Køge Bugt 138 potentielle omlægningsprojekter på i alt 2673 hektar lavbundsjord og 673 hektar skov. Der er endnu ikke fuld åbenhed om de enkelte omlægningsprojekter, idet

mange af de berørte lodsejere ikke er kontaktet. De skal have besked som de første.

De enkelte kommuner har grebet arbejdet meget forskelligt an, måske især fordi der er stor forskel på mulighederne for arealomlægning.

Figur 3 Kort over de arealer, som Ishøj Kommune har meldt ind til Grøn Trepert Køge Bugt som mulige naturområder

I Ishøj tog kommunen initiativ til nedsættelse af et særligt opgaveudvalg med deltagelse af politikere, embedsmænd, forsyningsselskaber, Grønt Råd, DN, borgere og lodsejere med det formål at opnå en form for konsensus om, hvilke arealer kommunen med fordel kunne melde ind til Den Grønne Trepert. Langt hen ad vejen har der været enighed om muligheder og potentiale. Efter det oplyste er alt, hvad Ishøj har meldt ind, blevet medtaget i omlægningsplanen. Hvis det er tilfældet, er der tale om syv projekter med tilsammen 51 hektar lavbundsjord og tre projekter med 18 hektar skovrejsning.

I Vallensbæk er der ifølge de tilgængelige oplysninger tale om et skovrejsningsprojekt på 27 hektar.

Der er dog lang vej fra gode tanker til handling ude i virkeligheden. I første omgang er omlægningen afhængig af, at landmændene vil være med. Er det ikke tilfældet, bliver projekterne ikke til noget – i hvert fald ikke i denne omgang.

Planen skal godkendes af Styrelsen for Grøn Arealomlægning, og i de enkelte kommuner skal kommunalbestyrelserne inden nytår godkende den del af planen, der berører egen kommune.

Uanset hvad der kan gennemføres gennem Grøn Trepert Køge Bugt, så bør Ishøj Kommune arbejde videre med de mange gode forslag til skabelse af ny natur og til beskyttelse af grundvandet.

Lille Vejleå

Ishøj Kommune arbejder sammen med Høje-Taastrup og Greve kommuner og tre forsyningsselskaber om et projekt, der vil genslynge Lille Vejleå over store strækninger fra udspringet ved bydelen Nærheden i Høje-Taastrup til udløb i Lille Vejlesø.

Når der er tre forsyningsselskaber involveret i projektet skyldes det, at genslyngningen er et alternativ til anlæg af store regnvandsbassiner beregnet til at tilbageholde store vandmængder i forbindelse med voldsom nedbør. Genslyngningen har samme effekt i form af tilbageholdelse af vand, men giver samtidig mulighed for masser af ny natur, ikke mindst når spærringer af vandløbet fjernes. Derfor anbefaler DN på det varmeste genslyngningsprojektet og ser et stort potentiale.

Figur 4 Der er et stort naturpotentiale ved genslyngning af Lille Vejleå

Der er samtidig potentiale for at videreudvikle stisystemet omkring åen, så flere mennesker kan få glæde af områdets natur. Trampestien fra Strandparken til Hedeland følger på visse dele Lille Vejleå, men der er desværre også områder,

hvor det ikke er muligt at følge åen. Det bør derfor være oplagt i forbindelse med genslyngningsprojektet også at indtænke nye stiforbindelser.

Store Vejleådalen

Mens projektet ved Lille Vejleå er forholdsvis nyt, har vi i DN i snart årevis arbejdet for at gøre naturen bedre omkring Store Vejleå.

DN's afdelinger omkring Store Vejleådalen og mange andre interessenter har i mange år ønsket og arbejdet for at Store Vejleå føres uden om Vallensbæk Sø og Tueholm Sø og give naturen mere fri langs åen, blandt andet i Vallensbæk og Tranegilde moser. I mange år blev det ved ønskerne og snakken og en række rapporter og analyser, men flere og flere begynder nu at kunne se potentialet i at skabe et stort sammenhængende naturområde.

Det rykker, når et par store fonde giver en million, og der samtidig tilknyttes professionel projektstyring.

Fondene har bevilget en million kroner til et forprojekt til en storstilet indsats på tværs af kommunerne, Strandparken og Naturstyrelsen. Forprojektet skal beskrive mulighederne for blandt andet vandløbsomlægning, vådlægning i ådalen, lavbundsprojekt, tiltag til afgræsning, høslet og afbrænding samt en sammenkobling til en planlagt vådlægning i Vestskoven.

I tilknytning til projektet samarbejder kommunerne med støtte fra Miljøstyrelsen om et klima-lavbundsprojekt i de ånære arealer, dels et område i Albertslund, dels Tranegilde og Vallensbæk moser.

Der foreligger nu en undersøgelsesrapport, som konkluderer, at det vil have en positiv betydning for biodiversiteten og vil fastholde kvælstof i moserne, hvis vandstanden i moserne blot hæves med 10 cm. Det vil gøre moserne vådere, uden det får betydning for mosernes mulighed for at være forsinkelsesbassin i tilfælde af kraftig regn og uden øget risiko for oversvømmelse af bebyggelse og boliger i nærheden. En vådere mose vil blandt andet gavne en række vadefugle, som i dag i det tidligere forår viser interesse for at yngle i mosen, men som forsvinder igen, når småsøerne og mudderfladerne tørrer ind og bliver til hårde jordskorper.

Hævelse af vandstanden i moserne er teknisk set ganske enkel. Det kræver kun indstilling af pumperne. Det store spørgsmål er, om de to ejerkommuner, Ishøj og Vallensbæk, kan blive enige. Vallensbæk Kommune afviste for en halv snes år siden en fælles plan en vådere mose. Vi frygter, det vil ske igen.

Køge Bugt Strandpark

Et andet af vores helt enestående naturområder er naturligvis Strandparken. Kunstig anlagt i slutningen af 1970'erne, indviet i 1980 og dermed 45 år gammel med behov for en mindre ansigtsløftning. Der er brug for moderne helårsåbne toiletter og omklædningsfaciliteter.

Den modernisering tager snart fart. De fem ejerkommuner har fået Folketingets tilladelse til moderniseringen. Når Folketinget har været inde over, skyldes det, at moderniseringen er formuleret i en lov – en lov, der sætter en del af naturbeskyttelseslovgivningen ud af kraft, mens moderniseringen foregår. Det er en fremgangsmåde, som vi i DN er helt uforstående overfor og har kritiseret overfor regering og folketing.

Så nu ligger der en lov, der giver kommunerne lov til at gennemføre en række byggerier inden for rammer, der er bestemt i loven. Det fremgår imidlertid ikke, hvornår kommunerne skal være færdige med deres byggeprojekter. DN foreslog i processen, at byggeprojekterne skal være afsluttet inden for en nærmere bestemt årrække. Det ønske delte enkelte af Folketingets partier, men det var ikke nok til at skaffe flertal. Vores frygt er, at Strandparken bliver byggeplads i årevis. Det vil ikke være godt for hverken naturen eller de mange besøgende.

Vi har i processen også givet udtryk for vores bekymring for, at der ikke vil blive passeret godt nok på naturen i forbindelse med moderniseringen. Strandparken er i løbet af de 45 år blevet en naturperle med et rigtigt fugle- og planteliv. Det føler vi ikke helt kommunerne har påskønnet. Men der er de allerseneste år trods alt sket en udvikling, hvor kommunerne ikke kun har fokus på de rekreative muligheder, men også på at beskytte den sårbare natur. Det er blandt andet kommet til udtryk ved, at der sideløbende med lovprocessen er arbejdet på en naturplan for hele Strandparken. Uden en grundig registrering af naturen, ved man ikke, hvad man skal passe på. Derfor er en sådan naturplan et helt afgørende element i moderniseringsplanerne.

Figur 5 Bioblitz i Strandparken: Der er ved den folkelige bioblitz registreret flere end 700 arter, flest insekter og planter.

Den mere professionelle kortlægning af dyre- og plantelivet i Strandparken, blev her i sensommeren fulgt op af en folkelig bioblitz, hvor vi som grønne organisationer sammen med andre frivillige og ikke mindst områdets skoler har registreret og indmeldt de mange fund. I en periode på knap en måned er der registreret flere end 700 forskellige arter, flest planter men også mange insekter og fugle.

Vi har derfor et håb om, at kommunerne med al den ny viden om Strandparkens biologiske mangfoldighed vil passe godt på naturen, når den egentlige modernisering sættes i gang.

Moderniseringen sker sideløbende med en forhøjelse af klitterne, som kommunerne har vedtaget for at styrke kystbeskyttelsen.

Kystbeskyttelsesprojektet skal være færdig i senest 2029. Vi håber, at det også bliver tilfældet for moderniseringen af Strandparkens faciliteter.

Strandparken har i øvrigt af kommunerne fået tilført flere penge til driften, og det kan blandt andet ses i en øget indsats for at bekæmpe invasive arter, ikke mindst rynket rose. Der er også igangsat en indsats for at begrænse tilvæksten af tagrør i søerne.

Køge Bugt

Det er kun en måned siden, forskere fra Aarhus Universitet igen slog alarm og advarede om gigantisk iltsvind i de indre danske farvande. Store områder blev nærmest betragtet som døde. Køge Bugt var kun i mindre omfang ramt. Der er god vandudskiftning gennem Øresund. Køge Bugt har derfor forudsætningerne for igen at blive et levende hav med masser af smådyr og fisk. Det kræver bare, at vi stopper rovdriften på bugten.

De værste skader påføres af den omfattende råstofindvinding, der efterlader store golde områder, hvor der absolut ikke er liv og ikke forudsætninger for liv. Hvis livet skal tilbage i bugten, kræver det derfor, at sandsugningen stoppes, så vi får ”svenske tilstande” også på den danske side af grænsen i Øresund og Køge Bugt. Sverige forbød for mere end 40 år siden sandsugning på den svenske side af Øresund.

Regeringen planlægger at gøre Øresund og måske dele af Køge Bugt til en såkaldt marin nationalpark. Skal det give mening, skal råstofindvindingen stoppes. Man kan ikke have en nationalpark, der gradvist ødelægges mere og mere. Spørgsmålet er, hvor langt regeringen vil gå. Havets Folkemøde i sommer på Stevns afslørede, at der er politikere på begge sider af regeringen, der ønsker et total stop for sandsugning i bugten. Der er med andre ord positiv bevægelse i retning af en bedre beskyttelse af bugten.

Enormt positivt er det i hvert fald, at Miljøstyrelsen her i efteråret har afvist en ansøgning fra NCC om en ny tilladelse til en tiårig råstofindvinding 2 km fra kysten tæt på Køge Havn på et areal på cirka 5 kvadratkilometer. Afvisningen sker af hensyn til det marine miljø i området samt fordi området ikke vil kunne genetableres ”med de samme biologiske værdier” efter endt råstofindvinding og at det ansøgte indvindingsområde efter endt indvinding ”ikke vil være egnet som fødesøgningsområde for fugle eller havpattedyr”.

Mange ildsjæle arbejder ihærdigt på at få livet tilbage til Køge Bugt. Således har Køge Bugt Stenrev allerede etableret en række stenrev, som på overraskende kort tid har skabt levesteder for smådyr og gemmesteder for små fisk. Det er skønt, at det virker. Men det har kun karakter af symptombehandling. En egentlig genopretning af livet i bugten kræver, at råstofgravningen stoppes.

Og skal livet tilbage i Køge Bugt, skal man naturligvis ikke kaste jord i havet og skabe kunstige øer.

De kunstige erhvervsøer Holmene spøger stadig – nu på syvende år. I januar 2019 præsenterede den daværende VLAk-regering sammen med Hvidovre Kommune planen om et af Nordeuropas ”største erhvervsområder”. I alt mere end tre millioner kvadratmeter i vandet ud for Avedøre Holme skulle give plads til 380 nye virksomheder og op til 12.000 nye arbejdspladser.

Første spadestik skulle efter planen være taget i 2022. Det er heldigvis ikke sket, og vi er mange, der arbejder for, at det aldrig sker. Holmene er et unødvendigt og ødelæggende fantasiprojekt, som efterhånden kun Hvidovre Kommune forsvarer med næb og klør. Alle andre kommuner langs bugten står sammen i kampen for at undgå ødelæggelserne. Ekspertisen inden for marin biologi advarer mod projektet, som formentlig også er i strid med EU-lovgivningen, fordi det forværrer tilstanden i bugten, der i forvejen ikke er i orden.

Modstanden har været massiv og advarslerne mange. Det har fået Hvidovre Kommune til at ændre sin tilgang. Nu kaldes det et kystsikringsprojekt og de 9 øer er blevet til én ø, men ellers er ikke meget forandret. Der skal stadig ske en voldsom udbygning langt ud i bugten. Det ønskede projekt er større end Lynetteholm, og det siger jo ikke så lidt.

Regeringen har flere gange lovet en afklaring om Holmene. Vi synes, det er på tide, at der bliver skåret igennem og projektet skrinlægges én gang for alle. Det kunne passende være nu, hvor regeringen lægger op til, at en kommende marin naturnationalpark Øresund også skal omfatte Køge Bugt.

Mens råstofgravningen efterlader synlige beviser i form af områder i bugten fuldstændig golde, så er forureningen af havet med forskellige giftstoffer ikke til at få øje på med det blotte øje.

Danmarks Radio har i sommer afsløret, at de danske kystvande er forurenede med dobbelt så mange miljøfarlige stoffer, som myndighedernes tilstandsvurderinger i årevis har vist. Og at stort set alle 123 vandområder langs de danske kyster, herunder også Køge Bugt, er forurenede med flere stoffer, end ministeriet hidtil har fortalt.

Forureningen af kystvandene er med andre ord ikke nødvendigvis blevet værre de seneste år. Vi har bare ikke vidst, hvor slemt, det står til. Miljøministeriet har

undladt at indføre grænseværdier for en række kemikalier, tungmetaller og gifte i bundlevende dyr som for eksempel muslinger, og når der ikke er en grænseværdi, kan den selvsagt heller ikke overskrides. I stedet har man nøjedes med at tage vandprøver, hvor koncentrationen af gift er lavere end i muslinger og fisk.

Forureningen stammer fra mange forskellige kilder. Det gælder dårligt rensset spildevand fra husholdninger og industri, udvaskning af pesticider og tungmetaller fra landbruget samt regnvand fra veje og byområder med rester af dækpakker, tungmetaller og olie.

Afsløringerne understreger, at der ikke blot er brug for at få styr på landbrugets udledninger, men også at vores rensningsanlæg opgraderes, så de ikke bare bremser det synlige affald men også giftstoffer og medicinrester.

Omstilling til grøn energi

Det går ikke så hurtigt som ønsket med omstillingen til mere grøn energi. Et stort vindmølleprojekt i Køge Bugt er sat på pause efter klager over manglende miljøundersøgelser. Spørgsmålet er, om projektet nogensinde kommer i omdrejninger. Hofo, der skulle være bygherre, er meget tavse. Sagen er, at det er blevet meget dyrere at fremstille og opsætte møllerne, ligesom udviklingen går i retning af større møller end de 220 meter høje møller, som Hofo oprindeligt havde fået tilladelse til. Problemet er, at nærheden til Københavns Lufthavn gør, at der næppe vil blive tilladelse til endnu højere møller. Derfor skal projektet formentlig gentænkes længere ude på havet.

Usikkerhed er der også om det gigantiske havmølleprojekt Energiø Bornholm, som kræver milliardstøtte for at blive realiseret. Når dette projekt er interessant for os, skyldes det, at den grønne strøm blandt andet skal føres i land på Sjælland. Derfor planlægger Energinet et højspændingsanlæg ved Solhøj på grænsen mellem Ishøj og Høje-Taastrup kommuner. Energinet oplyser, at der bliver behov for transformerstationen uanset om Energiø Bornholm bliver til noget. Anlægget vil blive opført mellem Sydvej og Solhøjvej i Høje-Taastrup Kommune, mens der i Ishøj Kommune opføres et såkaldt overgangsanlæg.

Figur 6 Arbejdet med at gøre klar til højspændingsanlægget nord for Solhøj er i fuld gang.

DN har uden held argumenteret for, at anlægget placeres på Avedøre Holme og ikke i det åbne land.

Danmarks grønne stemme

Danmarks Naturfredningsforenings formål er at virke til gavn for Danmarks natur og miljø, for klimaet og befolkningens mulighed for gode naturoplevelser. Det skal blandt andet ske ved at påvirke planlægningen, både på lokalt, regionalt og nationalt plan. Derfor følger vi ikke mindst nøje med i vores to kommuners planlægning. Det sker i møder med kommunerne, i input til kommuneplanerne og i høringssvar, når kommunerne udarbejder lokalplaner eller på anden måde træffer beslutninger, der påvirker natur og miljø. Dialogen med kommunerne og de kommunale fællesskaber I/S Vallensbæk Mose og I/S Strandparken er generelt god og konstruktiv, men vi har det okay med, hvis vi af og til betragtes som en generende sten i skoen.

I forbindelse med kommunalvalget i november i år er DN også med til at sætte fokus på natur og miljø. Det sker blandt andet ved, at vi er medarrangører af grønne valgdebatter i begge kommuner.

Vores høringssvar kan findes på vores hjemmeside. Det gælder for eksempel også et høringssvar tilegnet Vejdirektoratet i forbindelse med planer om en

udvidelse af Motorring 4 mellem Vallensbæk-udfletningen og Køge Bugt Motorvejen. Her argumenterer vi for, at Vejdirektoratet og Folketinget vælger en løsning, der inddrager så lidt af den omgivende natur, som overhovedet muligt.

Vi søger også indflydelse og er naturens stemme i en række rådgivende organer, blandt andet Agenda 21-rådet i Vallensbæk, Grønt Råd i Ishøj og i brugergrupper for Strandparken og I/S Vallensbæk Mose.

I DN Vallensbæk-Ishøj er vi pt 505 medlemmer.

Vi er glade for hver og en, men de fleste medlemmer ser vi desværre aldrig. Mange er uden tvivl med alene for at støtte DN's arbejde med at passe på og udvikle den danske natur. Andre er med for at modtage og læse det gode medlemsblad "Natur og Miljø". Andre igen deltager i nogle af de mange tilbud om ture og foredrag, som afdelingerne gennemfører.

Vi er kun et par håndfulde aktive i afdelingen, men vi har en tro på, at der er flere der gerne vil være med. Det behøver ikke at være i form af en plads i bestyrelsen, men man kan være aktiv på mange måder. Kun fantasien sætter grænserne, og det er intet krav, at man skal være ekspert. Man skal bare have glæden ved naturen. Det vigtigste er interesse, tid og lyst.

I afdelingen prøver vi at have kontakt med medlemmerne ved at udsende et nyhedsbrev fire-seks gange om året. Desværre har vi kun mailadresse på godt halvdelen af medlemmerne, så vi når langtfra alle medlemmer med vores nyhedsbrev.

Vi kommunikerer også via vores hjemmeside, hvor vi lægger forskellige nyheder, baggrundspapirer, høringsskrivelser og lignende, som gør det muligt at følge vores arbejde. Endelig prøver vi at være aktive på vores facebookside, hvor mange flere gerne må følge os og vores arbejde.

Ud i det grønne med DN

En vigtig del af afdelingens arbejde er som nævnt at påvirke myndighederne til at natur, miljø, bæredygtighed og biodiversitet tænkes ind i beslutningerne. Der bliver dog heldigvis også tid til at komme ud i naturen. Det sker blandt andet gennem en række medlemsture. Ikke alle ture er lige velbesøgte, men det gør dem ikke mindre spændende for deltagerne.

Velbesøgt er hvert år en nattergaletur i Strandparken en sen aften i slutningen af maj sammen med naboerne fra DN Brøndby samt også vores fællesarrangement med Dansk Botanisk Forening på Vilde Blomsters Dag på Hundige Strandeng. Her er der nærmest garanti for sjældne orkidéarter. Velbesøgt var i år også en forårstur langs Lille Vejleå ved Torslunde, hvor vi fik illustreret, at vi har grundvandet lige under vores fødder.

Sammen med DN Albertslund er der blevet tradition for, at vi er med på Mosens Dag ved Tueholm Sø. Det er vores bidrag til Naturens Uge. I år indrettede vi insekthoteller sammen med de besøgende. Forståelsen for, at insekterne mangler yngle- og gemmesteder, var stor. Forhåbentlig kommer de fine insekthoteller med naturens egne materiale op i de besøgendes haver eller i nærliggende grønne områder.

Figur 7 Både store og små indrettede insekthoteller ved Mosens Dag i 2025.

Vi har også bidraget til føromtalt Havets Folkemøde, der i år blev afholdt på Stevns og næste år bliver i vandkanten i Solrød. Formålet er at få og fastholde fokus på havets tilstand generelt, Køge Bugt i særdeleshed.

Som nævnt var vi også aktive i forbindelse med bioblitzen i Strandparken. Vi havde et særligt fokus på alt det spiselige i Strandparken – ikke bare for fugle og dyr men sandelig også mennesker.

DN er også aktiv i den årlige affaldsindsamling, i vores område desværre kun i Vallensbæk, hvor vi i samarbejde med kommunen og en række frivillige gør forårsrent i naturen. I år deltog godt 50 personer, der tilsammen samlede 156 kilo affald.